

[Socialministeren]

ner, ønsker at opretholde instituttet, og såfremt Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og Københavns og Frederiksberg kommuner er enige om at gå ind i en fordeling af udgifterne ved at opretholde instituttet.

Spm. nr. S 671

Til *justitsministeren* (20/6 84) af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren vente med at godkende registertilsynets indstilling om lovliggørelse af private og offentlige firmaers registrering af ansattes telefonsamtaler, indtil folketinget har haft lejlighed til at tage stilling til sagen?«

Begrundelse

Det fremgår af Berlingske Tidende den 19. ds., at registertilsynet vil indstille til justitsministeren, at han lovliggør private og offentlige firmaers og institutioners registrering af de ansattes telefonsamtaler.

En sådan brug af registrering er et alvorligt indgreb i de ansattes privatliv. Der kan være gode grunde til, at man bliver nødt til at foretage telefonsamtaler i sin arbejdstid. En registrering af sådanne samtaler er et ubehageligt, effektivt redskab til kontrol med de ansatte, en kontrol, som ligger langt ud over det, der indgik i folketingets drøftelser, da registerlovgivningen blev gennemført. På denne baggrund må det være helt selvfølgelig, at en sådan registrering ikke lovliggøres alene ved, at justitsministeren godkender en indstilling fra registertilsynet. I en så alvorlig sag må det være folketinget, der tager stilling.

Svar (28/6 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Justitsministeriet er af ministeriet for offentlige arbejder blevet anmodet om en udtalelse om, hvorvidt der efter lovgivningen, herunder registerlovgivningen, er noget til hinder for benyttelsen af udstyr til registrering af telefonsamtaler. Med henblik på forholdet til registerlovgivningen har justitsministeriet indhentet en udtalelse om spørgsmålet fra registertilsynet.

For så vidt angår forholdet til lov om private registre m.v., har registertilsynet den 14. juni 1984, efter at sagen den 6. juni 1984 har været forelagt registerrådet, udtalt, at tilsynet på det foreliggende grundlag går ud fra, at registreringsudstyret kan karakteriseres som elektronisk databehandling. På den baggrund har tilsynet fundet, at registrering med et sådant udstyr efter omstændighederne kan være omfattet af loven om private registre. Registertilsynet har videre udtalt, at i sådanne tilfælde skal registreringen opfylde betingelsen i lovens § 3, stk. 1, og at registertilsynet er af den opfattelse, at registreringerne må anses for et naturligt led i den normale drift af hoteller o.lign., når registreringen benyttes som afregningsgrundlag. Registertilsynet har endvidere udtalt, at registrering i erhvervsvirksomheder m.v. af de ansattes telefonsamtaler opfylder betingelsen i lovens § 3, stk. 1, såfremt de ansatte er gjort bekendt med, at registreringen foretages. Registertilsynet har endelig henledt opmærksomheden på, at registrerede oplysninger i henhold til lovens § 6 skal slettes, når de på grund af alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver.

Efter § 9, stk. 1, i lov om offentlige myndigheders registre må en offentlig myndighed kun registrere de oplysninger, som klart er af betydning for varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver, og loven indeholder i kapitel 2 nærmere regler om oprettelse af registre. Såfremt det skulle komme på tale at oprette telefonregistre inden for det offentlige, ville der således efter lovens §§ 5, 6 og 7 skulle indhentes en udtalelse om oprettelsen af registeret fra registertilsynet, ligesom vedkommende minister eller kommunalbestyrelse ville skulle godkende, at registeret oprettes, og fastsætte nærmere forskrifter for registeret. Endvidere skal de registrerede oplysninger efter lovens § 9, stk. 3, slettes, når de på grund af deres alder eller af andre grunde har mistet deres betydning for varetagelsen af registerets opgaver.

Efter § 22 i lov om private registre og § 22 i lov om offentlige myndigheders registre er tilsynet med overholdelsen af loven henlagt til registertilsynet, som er en uafhængig myndighed, hvis afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Som følge heraf kan registertilsynets afgørelse ikke indbringes for justitsministeriet, og der